

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 13—19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 8: 5-15 Πατριαρχική Θεία Λειτουργία, Στάδιον Margaret Court, Olympic Blvd, Melbourne
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τὸ Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ—Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΤΗ 17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	★ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στο Hall τις Ἐκκλησίας.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ Ἀγ. Λουκᾶ τοῦ Ἀποστόλου καί Ἐυαγγελιστοῦ	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	Ἐυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή — Β' Κορ. 6: 16-18; 7:1 Ἐυαγγέλιο— Λουκ. 8: 26-39

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπο 4.00μμ—6.00μμ

Ἅγιος Λουκάς ο Ευαγγελιστής

Ο Ἅγιος Λουκάς ο Ευαγγελιστής καταγόταν ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια τῆς Συρίας και ἡ ἐθνικότητα του ἦταν Ἑλληνική. Ἦταν γιατρός στο ἐπάγγελμα, ὅμως γνώριζε πολὺ καλὰ τὴ ζωγραφικὴ τέχνη. Μάλιστα σε αὐτὸν ἀποδίδονται οἱ πρῶτες εἰκόνες τῆς Θεοτόκου με τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ βρέφος στὴν ἀγκαλιά τῆς (μία ὑπάρχει μέχρι σήμερα στὴ Μονὴ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου), καθὼς και αὐτὲς τῶν Ἀποστόλων Πέτρου και Παύλου.

Στὴ χριστιανικὴ πίστι κατηχήθηκε ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, τὸν ὁποῖο συνάντησε στὴ Θήβα και ἔκτοτε ἀφοσιώθηκε στο κήρυγμα τοῦ Ευαγγελίου. Περιοδεύσε στὴ Δαλματία, Ἰταλία, Γαλλία, Ἀχαΐα, Βοιωτία κ.α. Συνέγραψε τὸ τρίτο κατὰ σειρά Ευαγγέλιο τῆς Καινῆς Διαθήκης, καθὼς και τὶς πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

Λέγεται ὅτι πέθανε με μαρτυρικό θάνατο (κατ' ἄλλους εἰρηνικά σε ηλικία 80 ἐτῶν), και τὸ 357 μ.Χ., τὸ λείψανό του μετακομίσθηκε στὴν Κωνσταντινούπολη, στο ναὸ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

Ἀπολυτίκιον

Ἀπόστολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Λουκᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸ βαθύτερο νόημα τοῦ σκοποῦ τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν κόσμον καὶ τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἓνα μυστήριον ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἐκφρασθεῖ παρὰ μόνο μὲ παραβολές. Μία τέτοια παραβολὴ εἶναι καὶ αὕτὴ τοῦ σπορέα. Οἱ παραλληλισμοὶ ἐξηγοῦνται ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Χριστό. Γεωργὸς ὁ Θεός, σπόρος ὁ λόγος Του, ἀγρὸς -χωράφι ὁ ἄνθρωπος κάθε ἐποχῆς καὶ τόπου, ἀγκάθια τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα ἐμπόδια τῆς καρποφορίας τοῦ κηρύγματος.

Ὅπως ὁ σπόρος, αὐτὸ τὸ δυναμικὸ στοιχεῖο τῆς φύσης, κρύβει μέσα του τὸ μυστήριον τῆς δημιουργίας καὶ τῆς ζωῆς, ἔτσι καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς μεταμορφώνει ἐσωτερικὰ καὶ μᾶς μεταγγίζει τὴν «ὄντως ζωή». Ὁ σπόρος εἶναι ἴδιος, πέφτει ὅμως σὲ διάφορα μέρη, γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι διαφορετικὸ. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ προσφέρεται καὶ ἀπευθύνεται σὲ κάθε ἄνθρωπο ἀδιακρίτως. Δὲν εἶναι προνόμιον κάποιων, ἀλλὰ δικαίωμα καὶ δωρεὰ ὅλων. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ «ἀεὶ σπείρων τὸν σπόρον τῆς αἰωνίου ζωῆς». Ὅταν, λοιπόν, ὁ Θεὸς μᾶς μιλά μὲ τὸν λόγο Του, καθὼς ἀκοῦμε τὴν φωνή Του μέσα ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή, μέσα ἀπὸ τοὺς προφήτες καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μέσα ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας, μᾶς φανερώνει τὴν προσωπικὴν Του ὕπαρξιν. Μᾶς λέει ποιὸς εἶναι καὶ τί θέλει ἀπὸ ἐμᾶς, καὶ τότε αἰσθανόμαστε τὴν ἀγάπην νὰ μᾶς ἀγγίζει καὶ νὰ μᾶς ἐλκύει. Μετέχουμε στὴν χάριν Του, ἡ ὁποία μᾶς γαληνεύει καὶ μᾶς σκεπάζει, νιώθουμε τὴν δύναμίν Του νὰ μᾶς ἐνισχύει στὴν πορείαν τῆς ζωῆς μας. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ἀνθρώπινη ἐπινόηση, εἶναι «ρήματα ζωῆς αἰωνίου», θεϊκὴ ἀποκάλυψις καὶ σοφία «ἄνωθεν κατερχομένη», ποὺ ὑπερβαίνει ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ ὁδηγεῖ στὴν πνευματικὴ ὁλοκλήρωση καὶ τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τελικὰ, ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκείνη ποὺ ἐνεργεῖ μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία ἀδυναμία τῆς ἀνθρώπινης ἐκφορᾶς Του, δεισδύει στὴν καρδιά μας καὶ σὲ χρόνον ἀνύποπτον βλαστάνει καὶ καρποφορεῖ.

Ἡ παραβολὴ τονίζει τὴν εὐθύνη τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἀκοῦν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ τοποθετηθοῦν ἀπέναντι σὲ αὐτόν. Ὑπογραμμίζει τὴν ποιότητα τῆς γῆς ποὺ ἀντιπροσωπεύει ὁ καθένας μας. Πολλὲς φορές οἱ ἀτέλειωτες καὶ ἀγχώδεις βιοτικὲς μέριμνες δὲν ἀφήνουν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ νὰ εἰσχωρήσῃ κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ψυχῆς μας. Ἀναπόφευκτα, λοιπόν, ὁ σπόρος τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καταπατεῖται καὶ ἀφανίζεται ἀπὸ τὰ «πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ», τίς πολλὰ καὶ ποικίλες προκλήσεις τῆς ἐποχῆς μας, ποὺ μεταβάλλουν τὸν ἐσωτερικὸν μας κόσμον σὲ ἓναν σκληρὸν πεζόδρομον, ποὺ ἰσοπεδώνει τίς πνευματικὲς μας εὐαίσθησις. Τὸ πετρώδες ἔδαφος εἶναι ἡ εἰκόνα μιᾶς ἐπιφανειακῆς ζωῆς, ἀνώριμου καὶ ἐπιπόλαιου ἐνθουσιασμοῦ, χωρὶς βαθιεῖς ρίζες, χωρὶς σταθερὰς ἀξίες καὶ ἀρχές. Τὰ ἀγκάθια ἀντιπροσωπεύουν ὅτιδήποτε περιστασιακὸ καὶ φευγαλέον πνίγει τὴν ὕπαρξίν μας, καθὼς ἡ ζωὴ προχωρᾷ χωρὶς προτεραιότητες καὶ ἀξιολογήσεις, χωρὶς οὐσία καὶ ἀλήθεια.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, γιὰ νὰ καταλάβουμε τί μᾶς λέει ὁ Χριστὸς, πρέπει νὰ νιώσουμε ὅτι ὁ λόγος Του ἀπευθύνεται στὸν καθέναν μας προσωπικὰ καὶ ξεχωριστά. Κατακλυζόμαστε καθημερινὰ ἀπὸ ἐντυπώσεις, γεγονότα, ἰδέες, εἰδήσεις, μὲ μιὰ πρωτοφανῆ ταχύτητα καὶ ἐναλλαγὴ, ποὺ ὅλο ἀκοῦμε καὶ συνεχῶς ξεχνᾶμε. Γι' αὐτὸ ἔχει ἰδιαίτερη σημασίαν νὰ μὴν ἀκοῦμε ἀπλῶς τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ νὰ τὸν κατέχουμε, νὰ τὸν κατανοοῦμε βαθύτερα καὶ νὰ τὸν βιώνουμε ὅλο καὶ περισσότερο. Γιὰ νὰ γίνει, ὅμως, κάτι τέτοιο, ἀπαιτεῖται ἡ κατάλληλη ἐσωτερικὴ διάθεση, μιὰ ἀνοικτὴ καὶ πρόθυμη καρδιὰ στὸ μήνυμα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ γινόμαστε δεκτικοὶ στὴν χάριν Του. Αὕτὴ ἡ συναίσθησις αὐξάνει τὴν ἐσωτερικὴν μας ἀκοή, γιὰ νὰ μποροῦμε νὰ ἐπαναλαμβάνουμε αὐτὸ ποὺ ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος εἶπε μόλις στὰ βαθιὰ του γεράματα, ἂν καὶ μαθήτευσε ἀπὸ τὰ παιδικὰ του χρόνια στὴ χριστιανικὴ πίστιν καὶ διδασκαλίαν: «νῦν ἄρχομαι μαθητὴς εἶναι», τὴν ἀρχίζω νὰ εἶμαι μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα τῆς μαθητείας εἶναι προϋπόθεσις τῆς πνευματικῆς μας ἀνάπτυξης καὶ ὠρίμανσης. Εἶναι ἡ γῆ ἡ καλὴ καὶ ἀγαθὴ, ὥστε νὰ δεχόμαστε καὶ νὰ καρποφοροῦμε μὲ ὑπομονὴ τὸν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου, γιὰ νὰ ὑπερνικοῦμε τοὺς φόβους καὶ τίς προκαταλήψεις μας πρὸς κάθε τί καινούργιον. Γιὰ νὰ κάνουμε τὸν διαχρονικὸν καὶ ζωοποιὸν λόγο τοῦ Θεοῦ προσιτόν, κατανοητόν, ἐπίκαιρον καὶ λυτρωτικόν καὶ γιὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦ καιροῦ μας. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Νικάνωρ Καραγιάννης
<https://www.imkifissias.gr>

«Ἡ ἀπιστία προέρχεται ἀπὸ τὴν υπερηφάνειαν. Ὁ υπερήφανος ἰσχυρίζεται ὅτι θὰ γνωρίσῃ τα πάντα με τὸν νοῦν του καὶ τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ ἡ γνώσις τοῦ Θεοῦ παραμένει ἀνέφικτη γι' αὐτόν, γιὰτὶ ὁ Θεὸς γνωρίζεται μόνον με ἀποκάλυψιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ Κύριος ἀποκαλύπτεται σὲ ταπεινὰς ψυχὰς. Σὲ αὐτὰς δείχνει ὁ Κύριος τὰ Ἔργα Του, ποὺ εἶναι ἀκατάληπτα γιὰ τὸν νοῦν μας».

Ἀγ. Σιλουανὸς ὁ Ἀθωνίτης